

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4729/2022
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Реља Петровић, адвокат из ..., против туженог Градског центра за социјални рад у Београду, чији је пуномоћник Лазар Крстић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1235/22 од 03.06.2022. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1235/22 од 03.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1235/22 од 03.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 6666/21 од 21.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд поништи као незаконито решење туженог број .. од 04.09.2017. године којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера – новчана казна због непоштовања радне дисциплине и правила понашања. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 313.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1235/22 од 03.06.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 6666/21 од 26.01.2022. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог број .. од 04.09.2017. године, којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера – новчана казна због непоштовања радне дисциплине и правила понашања и одбијен као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка у износу од 313.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, а тужени се обавезује да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 171.750,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У другом ставу истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011, 49/2013 – УС, 74/2013 – УС, 55/2014 и 87/2018, 18/2020, у даљем тексту ЗПП), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана. Предмет одлучивања у овој правној ствари је изрицање дисциплинске мере због пропуста у раду везано за неевидентирање свога рада у предмету сходно одредбама прописаним Правилником о организацији и изрицање новчане казне. У конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе (разлог на коме тужени заснива посебну ревизију), јер побијана пресуда не одступа од судске праксе – одлука овог суда донетих у сличној чињеничноправној ситуацији о томе да је послодавац дужан да у решењу о изрицању дисциплинске казне наведе време повреде радне дисциплине која је тужиоцу стављена на терет, што је овде изостало. Тужени не доставља правноснажне судске одлуке којима је евентуално одлучено на другачији начин у односу на одлуку у овој правној ствари. Не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити потреба за новим тумачењем права.

Стога је одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање. Правно дејство

ове посебне норме искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначене првостепене пресуде, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачке 2. ЗПП, имајући у виду да предмет спора није заснивање, постојање нити престанак радног односа.

Тужба у овој правној ствари је поднета 13.11.2017. године. Вредност спора у тужби је опредељена на 10.000,00 динара, па како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**